Omer tellen, de tijd tussen Pasen en Pinksteren.

De rol, het boek, van Ruth wordt gelezen met Sjawoeoth. **Uw volk is mijn volk en uw God is mijn God"** Wat een profetische uitspraak gaat in vervulling als de Heilige Geest wordt uitgestort. Alle volken mogen Ruth dit nazeggen!

In Leviticus 23: 15, 16 staat het voorschrift van het tellen.

Dan zult gij tellen, van de dag na de sabbat, van de dag waarop de garve voor het beweegoffer gebracht is: zeven volle weken zullen het zijn.Een garve of schoof is in het Hebreeuws Omer. De tijd tussen Pasen en Pinksteren, is een tijd van zorg bij de landbouwers dat er een goede oogst zal zijn en dat er vrucht van de harde arbeid te zien zal zijn in Israël.

De tijd van Omertelling is er een van uitkijken naar de oogst en de juiste handelingen verrichten, om een zo groot mogelijke opbrengst te krijgen. In een bepaald joods gebed wordt na de achtste dag van Pesach, niet meer gebeden om regen maar om dauw. (Israël is voor zijn voortbestaan afhankelijk van regen).Want dauw is een teken van zon, van goede luchtvochtigheid, van een goede balans tussen warme dagen en koele nachten.

Zo ook moet er gewerkt worden aan een goede geestelijke groei, aan groei van geestelijke vrucht. Is er aan mij te zien dat ik tot het Koninkrijk van God behoor?

Hoe ga ik om met conflicten, hoe breng ik mijn mening over? Respecteer ik grenzen, respecteer ik leiderschap, ben ik eerlijk en open over zaken die ik in mijn binnenste overdenk?

Hoe ga ik om met verdriet?

De Pesachviering herinnert aan het vertrek van Israël uit het land Egypte, de Omertelling herinnert aan het vertrek van Egypte uit het volk Israël. Want een lichamelijk vertrek garandeert nog niet dat we met ons hele wezen het land van slavernij en zonde uit zijn. Allerlei herinneringen, allerlei oude gedachtepatronen, allerlei ingesleten reacties wijzen erop dat veel van Egypte nog in Israël aanwezig was. En de opdracht is: ga onmiddellijk weg uit Egypte!

Wordt bevrijd en ga op weg naar het beloofde land. Op de dag dat Jezus is opgestaan, de eerste dag van de week, begint de bijbelse opdracht om 49 dagen te tellen. In het nieuwe Testament wordt in 1 Cor. 15: 20-23 verwezen naar de eerste vrucht die geoogst is, zie daarvoor Lev. 23: 10. Ook Joh. 12: 23-24, 32 verwijst naar dit oogstfeest. Daarom moest de Christus weer opstaan op die eerste dag na de sabbat, om ook dit alles in vervulling te doen gaan.

De Omertelling eindigt op de pinksterdag (=vijftigste dag). De Thora zegt dat het precies 7 weken duurde van het moment waarop de Israëlieten wegtrokken uit Egypte tot het ogenblik dat ze aan de voet van de berg Sinaï verzameld waren om de Thora in ontvangst te nemen.

Lev. 23: 21 draagt op: "…jullie moeten die dag, de vijftigste, uitroepen tot een heilige samenkomst…".
Op die dag zegt het jodendom kreeg Israël de twee tafelen op de berg Sinaï. Op die dag sloot God met Israël het verbond. Bevrijding uit Egypte wordt bekroond met de openbaring op de Sinaï. De vrijheid van exodus vindt zijn vervulling in de geboden, op twee stenen tafels ingegraveerd.

Een rabbijn geeft aan dit woord ‘gegraveerd’ een bijzondere uitleg, door er één letter aan te veranderen: lees in plaats van *charut* (gegraveerd) *cherut*, dat betekent: vrijheid. Want, zegt hij, niemand zal echte vrijheid vinden, dan alleen door het bestuderen van en leven met de wet. Alleen door te luisteren naar de *Thora*, kan de bevrijding zoals die op het Paasfeest herdacht is, op een goede manier gestalte krijgen. Pas dan kan de vrijheid die God geschonken heeft op een juiste manier beleefd worden.

Wanneer op deze manier de nauwe band tussen het Paasfeest en het Pinksterfeest gezien wordt, kan ook voor ons het Pinksterfeest een rijkere betekenis krijgen.

Is dit niet de bedoeling van het werk van Gods Geest die op het Pinksterfeest is uitgestort, dat God mensen brengt tot hun bestemming?Wie dit nauwe verband ziet, merkt echter ook direct een verschil. Bij de berg Sinaï moest het volk een grote afstand bewaren. Als Pinksteren vervuld wordt, valt de afstand weg. Het gehele huis wordt vervuld met het geluid van de wind, de tongen van vuur zetten zich op ieder van hen.
De afstand is er niet meer. Dat kan op dat moment, omdat Christus zijn werk volbracht heeft en er een nieuwe band met God mogelijk is. Ook nu gaat God een nieuw begin maken, en wordt er een nieuw verbond gesloten. Zoals God destijds zijn belofte aan zijn volk Israël gaf, zo laat Hij nu zien dat andere volken in dat ene volk kunnen worden ingelijfd. Dat is het nieuwe van Pinksteren.

Nieuw is ook dat de Heilige Geest veel krachtiger gaat werken. Hij zal de wet niet slechts op tafels van steen ingraveren, maar in de harten van de mensen zelf gaan schrijven. Dat geeft aan de genoemde uitspraak van de rabbijn over dat graveren een nog verdere verdieping. Pas wanneer de Geest ons de geboden leert te doen zoals God het bedoelt, kunnen we werkelijk toekomen aan de door God beoogde vrijheid.

Yachad april 2011.